

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿਓ ਹਰਿ ਹਾਟ ॥ ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਸਾਝੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਜਾਂਉ ਨ
ਜਮ ਕੈ ਘਾਟ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਰਾਖੇ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਖੁਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ
ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਚਰਨ ਨਿਧਿ ਖਾਟ ॥ ੧॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਿਲਬਿਖ
ਕਾਢੇ ਹੈ ਛਾਂਟਿ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਮਾਟ ॥ ੨॥੧੦॥੧੪॥ {ਪੰਨਾ
1269}

ਪਦ ਅਰਥ:- ਆਜੁ—ਅੱਜ, ਹੁਣ। ਬੈਸਿਓ—ਬੈਠਾ ਹਾਂ। ਹਾਟ—ਹੱਟ। ਹਰਿ ਹਾਟ—ਉਸ ਹੱਟ ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਹਰਿ-ਨਾਮ
ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ। ਰਾਸਿ—ਪੂੰਜੀ, ਸਰਮਾਇਆ। ਸਾਝੀ—ਸਾਂਝ, ਭਾਈਵਾਲੀ। ਕਰਿ—ਕਰ ਕੇ। ਜਨ
ਸਿਉ—ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਨਾਲ। ਜਾਂਉ ਨ—ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਘਾਟ—ਪੱਤਣ। ਜਮ ਕੈ ਘਾਟ—ਜਮਦੂਤਾਂ ਦੇ ਪੱਤਣ
ਤੇ।॥ ਰਹਾਉ।

ਧਾਰਿ—ਧਾਰ ਕੇ, ਕਰ ਕੇ। ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ—ਕਿਰਪਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ—ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨੇ। ਰਾਖੇ—ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ।
ਕਪਾਟ—ਕਵਾੜ, ਭਿੱਤ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ। ਸਾਹੁ—ਸ਼ਾਹ, ਨਾਮ-ਧਨ ਦਾ ਮਾਲਕ। ਲਾਹਾ—ਲਾਭ। ਨਿਧਿ—ਖਜ਼ਾਨਾ,
ਸਾਰੇ ਸੁਖਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ। ਖਾਟ—ਖੱਟਿਆ।॥

ਗਹੀ—ਫੜੀ। ਅਚੁਤ ਸਰਨਿ—ਅਚੁਤ ਦੀ ਸਰਨ। ਅਚੁਤ—(ਅ-ਚੁਤ। ਚਯੁਤ—ਡਿੱਗਾ ਹੋਇਆ) ਜਿਸ ਦਾ
ਕਦੇ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਲਬਿਖ—ਪਾਪ। ਛਾਂਟਿ—ਛਾਂਟ ਕੇ, ਚੁਣ ਕੇ। ਕਲਿ—ਝਗੜੇ। ਬਹੁਰਿ—ਮੁੜ। ਮਾਟ—
ਮਿਟਦੇ, ਪੈਂਦੇ।॥

ਅਰਥ:- ਹੇ ਭਾਈ! ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸ ਹੱਟ (ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ) ਵਿਚ ਆ ਬੈਠਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਹਰਿ-ਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਮੈਂ
ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਪਾ ਕੇ ਹਰਿ-ਨਾਮ ਸਰਮਾਇਆ (ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਬਰਕਤਿ ਨਾਲ) ਮੈਂ ਜਮਦੂਤਾਂ
ਦੇ ਪੱਤਣ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ (ਭਾਵ, ਮੈਂ ਉਹ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰ ਕੇ ਜਮਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਪਈਦਾ ਹੈ)।॥
ਰਹਾਉ।

ਹੇ ਭਾਈ! ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਮਿਹਰ ਕਰ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ (ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਬਰਕਤਿ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ)
ਭਰਮ-ਭਟਕਣਾ ਦੇ ਭੱਤ ਖੁਲ੍ਹ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬੇਅੰਤ ਨਾਮ-ਸਰਮਾਏ ਦਾ ਮਾਲਕ ਪ੍ਰਭੂ ਲੱਭ ਲਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚਰਨਾਂ (ਵਿਚ ਟਿਕੇ ਰਹਿਣ) ਦੀ ਖੱਟੀ ਖੱਟ ਲਈ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੁਖਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ।॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਆਖ—ਹੇ ਭਾਈ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ) ਅਟੱਲ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੈ ਲਿਆ, ਉਹਨਾਂ
ਨੇ (ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ ਸਾਰੇ) ਪਾਪ ਚੁਣ ਚੁਣ ਕੇ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਸਾਰੇ ਝਗੜੇ ਕਲੇਸ ਮੁੱਕ ਗਏ,
ਉਹ ਮੁੜ ਜੂਨਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੇ।॥੧੦॥੧੪॥